

„Грабайте тълата!“ — нѣкой си изкрѣска
и трупове мъртви фрѣкнаха завчаска
катъ демони черни надъ черний роякъ —
катурятъ, струпалаятъ, като живи пакъ!
Героитѣ наши като скали твърди,
желѣзото срѣщатъ съ желѣзни си гърди
и хвърлятъ се съ пѣсни въ свирепата сѣчь,
като виждатъ харно, че умиратъ вечъ...
Но вълни по-нови отъ орди дивашки
гълтатъ, потопяватъ орляка юнашки...
Още мигъ — ще падне заветниятъ хълмъ.
Изъ еднажъ Радецки пристигна съсъ грѣмъ.
... И днесъ ощѣ Балканѣтъ, щомъ буря захваща,
спомня тозъ день буренъ, шуми и препраща
славата му дивна като нѣкой екъ
отъ урва на урва и отъ вѣкъ на вѣкъ!

Иванъ Вазовъ

Кжщата-музей на
Освобождението
въ гр. Бѣла

